

246.

Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej

z dnia 17 marca 1922 r.

w przedmiocie odbywania połowów na morskich wodach przybrzeżnych.

Na podstawie §§ 2, 35, 99, 103, 106, 107, 110, 124 pruskiej ustawy o rybołówstwie z dnia 11 maja 1916 r. (Zbiór ustaw pruskich str. 55), §§ 136 i 140 pruskiej ustawy z dnia 30 lipca 1883 r. o ogólnym zarządzie kraju (Zbiór ustaw pruskich str. 195), oraz art. 6 p. d ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. P. P. P. № 64, poz. 385) zarządza się co następuje:

§ 1. Zabrania się łowić, sprzedawać i nabywać poniżej wymienione ryby, jeżeli długość ich, mierząc od pyska do najdłuższej części płetwy ogonowej, wynosi mniej niż:

100 cm	u jesiotra (Stör) <i>Acipenser sturio</i> ,
35 „	„ „ węgorza (Aal) <i>Anguilla vulgaris</i>
35 „	„ „ łososia (Lachs) <i>Trutta salar</i> ,
35 „	„ „ tróci (Meerforelle) <i>Trutta trutta</i> (Mielnica),
35 „	„ „ sandacza (Zander) <i>Lucioperca sandra</i> ,
28 „	„ „ brzany (Barbe) <i>Barbus fluviatilis</i> ,
28 „	„ „ szczupaka (Hecht) <i>Esox Lucius</i> ,
28 „	„ „ ałozy (Maifisch) <i>Alosa clupea</i> (perka, sardela),
28 „	„ „ głąbiela (Schnäpel) <i>Coregonus oxyrhynchus</i> ,
25 „	„ „ leszcza (Blei) <i>Abramis brama</i> ,
18 „	„ „ starni (Scholle) <i>Pleuronectes platessa</i> ,
18 „	„ „ flądry (Flunder) <i>Pleuronectes flesus</i> ,
20 „	„ „ lipienia (Aesche) <i>Thymallus vulgaris</i> ,
20 „	„ „ jazia (Aland) <i>Idus melanotus</i> ,
20 „	„ „ klenia (Döbel) <i>Squalius cephalus</i> ,
20 „	„ „ podusty (Nase) <i>Chondrostoma nasus</i> ,
18 „	„ „ pstrąga (Bachforelle) <i>Trutta fario</i> ,
18 „	„ „ lina (Schleie) <i>Tinca vulgaris</i> ,
15 „	„ „ okonia (Barsch) <i>Perca fluviatilis</i> ,
15 „	„ „ płoci (Plötze) <i>Lenciscus rutilus</i> ,
15 „	„ „ wzdręgi (Rotfeder) <i>Scardinius erythrophthalmus</i> ,
8 „	„ „ raka rzecznego (Krebs) <i>Astacus fluviatilis</i> .

§ 2. Wojewoda może udzielać zezwoleń na połów ryb morskich bez względu na ich wymiar, bądź w celach naukowych i służących użyteczności publicznej, bądź w celach gospodarczych; ryby takie podlegają jednak zakazowi rynkowemu.

§ 3. Bezprawnie złowione ryby, nie posiadające przepisanej miary, winny być natychmiast wpuszczone z powrotem do wody z zachowaniem wszelkiej ostrożności, aby nie posnęły.

§ 4. Nieżywe ryby, nie posiadające przepisanej miary, o ile połów odbywał się za pomocą:

- zaków, wątonów (net) i kładła, mogą być użyte na domową potrzebę rybaka;
- przewłoki i niewodu gruntowego, mogą być użyte dla załogi statku w ilości, jednakże nie większej jak 1 kg. na dobę i głowę. Wszystkie pozatem nieżywe, nie posiadające przepisanej miary, ryby winny być przeznaczone stosownie do wskazówek Morskiego Urzędu Rybackiego na cele użyteczności publicznej.

§ 5. Używanie do połowu bodorów (ości), oszczepów i innych podobnych narzędzi żelaznych jest wzbronione.

Wyjątkowo dozwala się połów węgorzy za pomocą bodorów (ości) w okresie między 15 października od 6 godziny rano, a 14 kwietnia do 6 godziny wieczorem.

Bodor winien mieć na jednym zębie kieł (zadziorę) i być z trzonem mocno połączony.

§ 6. Dla sieci zastawnych ustala się następujący rozmiar oczek, mierząc je w stanie mokrym od środka jednego węzła do środka drugiego:

- dla pławnic na łososie i tróci 35 m/m.,
- „ niewodów i wątonów na flądry 50 m/m.,
- „ sieci do połowu śledzi 18 m/m.,
- „ „ „ „ bretlingów 11 m/m.

§ 7. Sieci oplawne, jak również wątony, jeżeli rozstawione są w morzu celem połowu, a rybaka przy nich niema, powinny posiadać na obu końcach jednostajne, widoczne znaki, stojaczki (stedry), których rozmiar i formę oznacza wojewoda.

§ 8. Połów w zatoce Puckiej za pomocą niewodu gruntowego, ciągniętego statkiem żaglowym lub motorowym, dopuszczalny jest tylko w tych miejscach, w których głębokość wody przenosi 20 metrów.

§ 9. Z pory ochronnej korzystają:

- jesiotr od 1 lipca do 31 sierpnia,
- troć, pstrąg, łosoś od 1 października do 26 grudnia,
- głąbiel bałtycki od 15 października do 31 grudnia,
- lipień od 1 marca do 15 kwietnia,
- rak od 1 listopada do 31 maja samce, a do 31 lipca samice.

Powyższych ryb w wyżej wymienionej porze niewolno łowić, sprzedawać i nabywać.

§ 10. Ryby wyszczególnione w § 9, złowione w obwodach, gdzie pora ochronna nie obowiązuje, lub też pochodzenia zagranicznego, wolne są od zakazu rynkowego, pochodzenie ich jednakże winno być każdorazowo udowodnione.

§ 11. W niedzielę między godziną 9 rano, a 6 po południu łowienie ryb jest wzbronione (ochrona niedzielna); atoli narzędzia tak zwanego cichego połowu, (których się nie ciągnie i nie suwa) mogą być w wodzie pozostawione.

Dł narzędzi cichego połowu zalicza się: żaki, wątony (nety), kładła, wężerze z drutu, włókna

lub pręcia, jak również pławnice, bez użycia jednak środków lokomocyjnych.

Lowienie ryb na wędkę poza obrębem miasta i wsi ograniczoniom ochrony niedzielnej nie podlega.

§ 12. Ochrona niedzielna nie dotyczy rybołówstwa na pełnym morzu.

§ 13. Ochrona wiosenna, trwająca od 15 kwietnia do 14 czerwca, na wodach przybrzeżnych nie obowiązuje. Wyjątek stanowią miejsca, tak zwane, tarliska ochronne.

§ 14. W zatoce Puckiej są następujące tarliska ochronne:

- a) trójkątny obszar wód przy Osłoninie, który odgranicza od południa linja, ciągnąca się od pływającej beczki czerwonej na depce B, do samotnej olchy na polu Kupskiego, od północnego wschodu linja od tejże beczki do Rzucowskiego przylądka i od zachodu linja wybrzeża,
- b) trójkątny obszar wód przy półwyspie Helu pomiędzy Chałupami a Kuźnicami, który odgranicza od południa linja, ciągnąca się od niebiesko pomalowanej beczki umocowanej na kotwicy u zachodniego zbocza rewy czyli ławicy z przytwierdzoną na maszcie rybą, w dwumilowej odległości od Kuźnic, od północy dwie tablice na słupach z napisem „Tarliska ochronne“ i ze strzałami w kierunku beczki. Jedna z tablic stoi przy miejscowości Kuźnice, druga mniej więcej o 1 kilometr na zachód od miejscowości Chałupy,
- c) obszar wód, mający kształt odcinka koła przy ujściu Płutnicy, odgraniczony z jednej strony linją wybrzeża, a z drugiej linją, która łączy kościół katolicki w Pucku z tablicą, ustawioną na wschodnim stoku Gnieźdzewskiej góry.

§ 15. Zabrania się wszelkiego niszczenia ikry i wybierania jej z wody.

§ 16. Wojewoda może udzielać wyjątkowych pozwoleń na połowy tak co do czasu jak i co do miejsca ustawą wzbronionego, jeżeli będą tego wymagały potrzeby bądź to gospodarcze, bądź naukowe, bądź też względy użyteczności publicznej.

§ 17. Wszystkie narzędzia rybackie winny być zaopatrzone w wyraźne odznaki, bądź wypalone, bądź trwale przytwierdzone na odpowiednich tablicach. Odznaki te określa wojewoda.

§ 18. Miejsca, gdzie narzędzia połowu są przez rybaków rozstawione, winny być oznaczone sygnałami, widocznymi dla kierowników statków. Jakość i rodzaj sygnałów określa wojewoda.

§ 19. Narzędzi niewolno rozstawiać w ten sposób, aby tamowały ruch statków. Wojewoda wydaje odpowiednie zarządzenia, aby pewne obszary wód wyłączyć od połowu, jako drogi wodne dla statków.

§ 20. Zabrania się rybakom przeszkadzania sobie wzajemnego w wykonywaniu rybołówstwa. Później przybyły na połów rybak nie ma prawa rozstawić swych sieci według planu wcześniej przybyłego, jeżeli ten ostatni sieci w przepisany sposób oznaczył.

Wojewoda władny jest sprawę tę regulować, wyznaczając bądź miejsca połowu dla poszczególnych rybaków, bądź kolej połowów.

§ 21. Statki rybackie winny stosować się do wszelkich przepisów, wydanych dla statków morskich na morzu bałtyckim i przybrzeżnych wodach polskich.

§ 22. Wszystkie statki rybackie winny mieć z obu stron w odległości 1¹/₂ metra od dzioba (nosa) statku litery, wyrażające w skróceniu miejsce zamieszkania rybaka, oraz numer karty rybackiej. Te same znaki winny być umieszczone z obu stron wielkiego żagla (gatli) ponad najwyższym rabandem (refbandem).

Litery i liczby winny być wykonane farbą olejną białego koloru na czarnym tle statku oraz na żaglach, o ile żagle są czarne lub ciemne. Na białych i szarych żaglach winien być do oznaczenia powyższych liter i liczb użyty czarny kolor. Wielkość liter i liczb powinna dochodzić przynajmniej do 20 cm. na statku, a 30 cm. na żaglach, przyczem grubość tych znaków winna być nie mniejszą jak 1/5 ich wysokości. Litery mają być łacińskie a liczby arabskie.

Otwarte i półkryte łodzie długości do 6 metrów mogą mieć litery i liczby wielkości 10 cm., umieszczone w odległości 1 metra od nosa.

§ 23. Wszystkie litery i liczby winny być wyraźne. Umieszczenie nazwy statku nie zwalnia od wykonania przepisów z § 22 wynikających. Niewolno zmieniać, zamazywać, zastawiać lub w inny sposób zatajać znaków przepisanych w § 17 i 22.

§ 24. Jeżeli kto w czasie połowu usłyszy wezwanie urzędnika rybackiego, winien na to wołanie (sygnał) zatrzymać się na miejscu i nie ruszać, dopóki mu nie pozwoli. Na żądanie winien on natychmiast okazać legitymację i kartę rybacką.

§ 25. Kierownicy statków rybackich winni, na dany znak (sygnał) natychmiast statek zatrzymać i w razie potrzeby kotwicę spuścić, dopóki nie otrzymają od urzędnika pozwolenia na dalszą jazdę. Na żądanie dozoruującego urzędnika należy wziąć go na pokład i odwieść na ląd. Kierownicy statków rybackich obowiązani są również udzielać urzędnikowi wszelkiej pomocy w czasie sprawowania czynności.

Znakiem wezwania do zatrzymania się (sygnałem) jest czterokrotne lub więcej razy powtórzone gwizdnięcie syreny parowej albo motorowej, a u żaglowców służbowych kilkakrotne podnoszenie i spuszczenie bandery lub latarni.

§ 26. Wszelkie wykroczenia przeciwko rozporządzeniom policyjnym albo zarządzeniom, które na podstawie niniejszego rozporządzenia wyda wojewoda lub morski urząd rybacki, podlegają grzywnie do 300 marek, o ile nie podlegają jej z mocy §§ 125

do 128 pruskiej ustawy o rybołówstwie z dnia 11 maja 1916 (Zbiór ustaw pruskich str. 55).

§ 27. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a jednocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe rozporządzenia, wydane na podstawie pruskiej ustawy, o rybołówstwie z dnia 11 maja 1916 r., a dotyczące rybołówstwa morskiego.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
Wybicki

247.

U s t a w a

z dnia 7 kwietnia 1922 r.

w przedmiocie zniesienia Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej.

Art. 1. Znosi się Ministerstwo b. Dzielnicy Pruskiej.

Art. 2. Kompetencje, przysługujące Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej, przechodzą na właściwych ministrów.

Rada Ministrów władna będzie wprowadzać zmiany w kompetencjach poszczególnych ministrów, wynikających z ustaw obowiązujących w b. dzielnicy pruskiej.

Art. 3. Uchyla się moc obowiązującą wszystkich przepisów niezgodnych z powyższymi postanowieniami, dotyczących Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej, a w szczególności zawartych w art. 4, 5, 6, 7, 11, 12, 13, 14, 19 i 20 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. P. P. P. № 64, poz. 385), tudzież w art. 8; 10 ustęp czwarty i 13 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o wprowadzeniu dekretów, ustaw sejmowych i rozporządzeń Rządu oraz o dalszym uzgodnieniu ustawodawstwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 75, poz. 511).

Art. 4. Art. 12 ustęp drugi ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 75, poz. 511) otrzymuje brzmienie następujące:

„Rozporządzenia, które zostaną w przyszłości na mocy art. 11 wprowadzone do b. dzielnicy pruskiej, uważane będą za prawnie ogłoszone w tej dzielnicy o ile razem z rozporządzeniem je wprowadzającym będzie ogłoszony tekst danego rozporządzenia z ewentualnymi zmianami”.

Art. 5. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Prezydentowi Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Marszałek:

Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:

Antoni Ponikowski

Minister Skarbu:

Michalski

248.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 31 marca 1922 r.

o zmianie zakresu działania Izby Skarbowej w Krakowie.

Na zasadzie art. 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. № 65, poz. 391) zarządza się co następuje:

Zmienia się częściowo § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 kwietnia 1921 r. w przedmiocie utworzenia izb skarbowych na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego (Dz. U. R. P. № 41, poz. 254) w ten sposób iż wyłącza się z zakresu działania izby skarbowej we Lwowie przydzielone jej czasowo na obszarze działania izby skarbowej w Krakowie sprawy, dotyczące archiwum map katastralnych i oddziałów dla rekonstrukcji operatów katastralnych (§ 4 ustęp drugi punkt 3) oraz sprawy osobowe urzędników miernictwa (§ 4 ustęp drugi punkt 7) i przekazuje się je izbie skarbowej w Krakowie.

Minister Skarbu:

Michalski

249.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 7 kwietnia 1922 r.

w przedmiocie uzupełnienia § 12 rozporządzenia z dn. 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem.

Na zasadzie art. 21 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dn. 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 51 poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Końcowy ustęp § 12 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu